

Cyklus: Nebo na zemi

Vitalij Olijnik

1. Kde prebýva Boh (prvá časť)

Vitajte, drahí priatelia. Dlhú a netrpezlivo som čakala, kedy k nám na návštevu príde Vitalij Olijnik. Vitalij Olijnik sa zaoberá otázkou, ktorá je pre mňa veľmi dôležitá. Pretože je to otázka, ktorá sa dotýka nášho života na zemi už tu (a všetci ľudia chcú žiť dobre), no zároveň je to otázka, ktorá rieši otázku večnosti.

Dobrý deň Vitalij, vitajte v našom štúdiu.

Dobrý deň Jelena.

Mám pripravených pre vás veľmi veľa otázok. A prvá otázka je: Kde žije Boh? Akú máte vy predstavu? Ja si predstavujem: Boh je obrovská Osoba, ktorá drží v rukách celý vesmír a zároveň si všetci myslia, že On tam žije niekde v nebi. Existuje u Neho nejaká konkrétna adresa? Poďme sa o tom dnes porozprávať.

Budeme sa obracať k Biblii, k Svätému Písmu, aby sme našli odpovede na otázky o Bohu, pretože táto kniha je Božia. A v knihe Žalмов v 11. kapitole, vo 4. verši sú takéto slová: *"Hospodin je vo Svojom svätom chráme! Hospodinov trón je na nebesiach! Jeho oči vidia, Svojim pohľadom skúma ľudských synov."* Pred nami je tvrdenie o tom, že existuje Svätý Boží chrám a Hospodin sa nachádza v tomto chráme, v tom chráme je Jeho trón a tento chrám sa nachádza na nebesiach.

Teda, u Boha existuje nejaké konkrétne miesto? Ako zvyčajne ľudia uvažujú, keď si kladú otázku: "Kde žije Boh?", no "v nebi". To je štandardná odpoveď.

Áno. Štandardná odpoveď. Všetci si to myslia.

Avšak, nebo je veľké. Pre mňa bolo na začiatku ťažké pochopiť, ako môže byť Boh taký ohromný, taký bezhraničný a zrazu je u Neho nejaké konkrétne miesto. O tom mieste čítame, že je to chrám.

Áno, je to chrám, v chráme je trón a tento chrám sa nachádza v nebi. No opäť, keď sa vrátíme k štandardnej predstave o nebi ako o akomsi všeobecnom termíne, ktorý opisuje niečo nesmierne a zároveň i nekonkrétne, tak určite bude správne spomenúť, že čítame z knihy Žalмов, to sú piesne a poetický jazyk, ...

Áno, je to umelecká literatúra, jednoducho obrazná reč. Jednoducho taký obraz. Áno, autor tam hovorí, že to tak cíti.

Preto navrhujem pozrieť sa na iné žánre v rámci Svätého Písma. Biblia je kniha, ktorá obsahuje celý rad žánrov. Teraz máme pred sebou žánr rozprávania, kroniku a 1. kniha Kráľov, 8. kapitola, ktorá opisuje najunikátnejší moment v histórii Božieho ľudu a to práve dokončenie stavby chrámu na zemi, Šalamúnovho chrámu. Počas modlitby požehnania,

modlitby posvätenia chrámu sa Šalamún modlí a nie raz spomína túto veľmi dôležitú vetu. Poďme sa pozrieť na 1. knihu Kráľov, 8. kapitolu. Napríklad v 27. verši čítame takéto slová: „*Veď či naozaj bude Boh prebývať na zemi? Nebesá ani nebesá nebies Ťa neobsiahnu a o čo menej tento Chrám, ktorý som postavil!*” Teda, Šalamún priznáva, že Boh je natoľko veľký, že všetko Sebou naplní a fakticky On je prítomný aj ...

... nebesá ani nebesá nebies Ťa neobsiahnu ...

On existuje aj za hranicami hmoty, pretože On ju stvoril. Teda Šalamún toto veľmi dobre chápe. No pritom ďalej hovorí (čítam 28. verš): „*Pohliadni na modlitbu svojho služobníka a na jeho úpenlivú prosbu, Hospodine, Bože môj. Vyslyš volanie a modlitbu, ktorou sa teraz Tvoj služobník modlí. 29 Nech sú Tvoje oči upreté na tento Chrám vo dne i v noci, na toto miesto, o ktorom si povedal: Tu bude Moje meno. Vyslyš modlitbu, ktorou sa bude Tvoj služobník modliť na tomto mieste*” ... - a tu je dôležitý moment: „*Vypočuj úpenlivú prosbu Tvojho služobníka (čítam 30. verš) a Tvojho izraelského ľudu, keď sa budú modliť na tomto mieste; vyslyš na mieste Tvojho prebývania na nebesiach; vyslyš a odpusť!*”

Teda, vidíme, že hoci bol chrám postavený ako miesto prebývania Boha na zemi, správnejšie by bolo nazývať ho zastupiteľstvo alebo veľvyslanectvo Boha na zemi, keďže miesto Jeho prebývania je v nebi. A táto veta sa opakuje počas Šalamúnovej modlitby niekoľko krát. Teda, zisťujeme, že v tomto žánri, v žánri historického rozprávania sa znovu objavuje táto skutočnosť.

Správne som pochopila? Zastupiteľstvo, teraz je to pre mňa veľmi zrozumiteľné. Chrám na zemi je zastupiteľstvo a Šalamún sa modlí a hovorí: Ty ma tam vypočuj, ja som tu, no Ty ma tam vypočuj. A on hovorí: na nebesiach.

A existuje u Boha nejaká konkrétna adresa? Viete, čo som prečítala? Prečítala som, že je to tretie nebo. A píše o tom apoštol Pavol v 2. liste Korintským, v 12. kapitole, 2. verši, poďme si to prečítať. Mňa to veľmi zaujalo. Možnože je tam nejaká chyba? A tam on píše v 2. liste Korintským 12,2: „*Poznám človeka v Kristovi, ktorý pred štrnástimi rokmi uchvátený ... bol do tretieho neba.*” Znamená to, že apoštol Pavol tam bol, keď on presne hovorí tretie nebo?

On hovorí: Poznám takého človeka a ďalej hovorí: Nepoviem kto je to, no keby som to povedal, nebola by to nepravda, keby som to povedal o sebe t.j. on píše o sebe.

O sebe, áno.

Teda Pavol opisuje svoju skúsenosť.

Ja som to najskôr nepochopila. Až potom som pochopila, že píše o sebe.

A on hovorí o tom, že bol uchvátený do tretieho neba. V súlade s tým existujú tri nebesia. A keď čítame ďalej, je napísané vo 4. verši, že on bol uchvátený do raja. Teda v súlade s tým, tretie nebo je raj.

Viete, pozrela som sa do vyhľadávača, slovo "raj" sa v Biblii vyskytuje len trikrát. Prvýkrát je to raj, ktorý existoval po prvý raz, na samom začiatku, teda prvý, ktorý existoval na zemi, v ktorom bol stvorený Adam a Eva, druhýkrát neviem kde a tretíkrát tu. Teda, Pavol bol v raji a raj existuje v nebi?

Tak hovorí Sväté Písmo. Okrem toho, keď sa pozorne začítame hneď od prvých riadkov Svätého Písma, kde je napísané, že na počiatku stvoril Boh nebo i zem, slovo "nebo" v origináli v hebrejčine znamená "šamaim" a toto slovo má koncovku množného čísla. Teda, správnejšie by bolo prekladať to slovo nie ako "nebo", ale ako "nebesá". Teda v množnom čísle. A Sväté Písmo práve hovorí o troch nebesiach: prvé nebo je atmosféra, keď opäť čítame 1. knihu Mojžišovu 1. kapitolu, tam je napísané, že vtáky budú lietať po "šamaim", po nebi.

Teda, po prvom.

V súlade s tým, to je vzdušná atmosféra, kde lietajú vtáci. Keď počítame od povrchu zeme do výšky, tak prvé nebo je atmosféra, druhé nebo je kozmický priestor, celý vesmír a niekde v kozmickom priestore, v priestore vesmíru je tretie nebo, ktoré sa označuje miestom raj, kde práve žije Hospodin. A toto miesto je veľmi a veľmi reálne.

Keď si prečítame ešte jeden úryvok, teraz už z apoštolských listov, ktorý hovorí o tomto nebeskom mieste prebývania Boha, tak v liste Židom v 8. kapitole, v 1-2. verši nájdeme toto: *„Hlavné z toho, čo hovoríme, je to: Máme takého Veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu Veličenstva v nebesiach”, znovu je tu trón, a ďalej: „2 a je svätoslužobník Svätyne a skutočného Svätostánku, ktorý vybudoval Hospodin a nie človek.”*

Boh vo vesmíre vybudoval t.j. postavil svätyňu, svätostánok, chrám, kde stojí Jeho trón a je napísané, že je to skutočná Svätyňa, v origináli sa používa grécke slovo "aletchinos", ktoré znamená "pravý, reálny, skutočný". Takže Biblia nás bezpochyby učí, že tam v priestore vesmíru, v treťom nebi, v raji je Svätyňa, kde Hospodin reálnym spôsobom zasadá v stvorenom alebo postavenom mieste.

Ten chrám, ktorý je tam, je podobný nejakému chrámu tu u nás? Viem, že Mojžiš podľa Božieho slova postavil prvý chrám. No chápem, že budeme o tom hovoriť v ďalších častiach oveľa viac.

Áno, keby sme odpovedali krátko, tak áno, ďalej sa v Liste Židom 8. kapitole hovorí o tom, že služba v pozemskej Svätyni bola obrazom a tieňom nebeského. Ako bolo povedané Mojžišovi, keď pristupoval k dokončeniu Svätostánku: *"urob všetko podľa obrazu, ktorý ti bol ukázaný na hore"*.

V socializme bol napísaný taký plagát, pamätáte sa? Gagarin do neba letel, Boha tam nevidel. Sláva Bohu, že to nie je pravda.

No, vieme, že on obletel okolo zeme ...

Aha, to znamená, do tretieho neba sa nedostal a tak nemohol Boha vidieť. No samozrejme.

On letel, ako sa hovorí, po krajíčku nášho prvého neba.

Chápem, to znamená, že je to pravda :)

On nevidel.

To znamená, že nevidel, lebo nemohol vidieť. :)

Viete, čo ma ešte zaujíma? Niekde som prečítala, nepamätám si presne kde, že miesto, kde sa ešte presnejšie nachádza chrám v nebi, je súhvezdie Orión. Je to pravda?

V Biblii som sa s takou informáciou nestretol. No možno je to aj tak, bude potrebné ďalej skúmať túto otázku.

Teda, zatiaľ nám Biblia o tom nehovorí, že je priamo konkrétne nejaké súhvezdie.

Pokiaľ viem, tak nie.

Teda, to znamená, že v budúcnosti sa potom budeme spolu učiť. No lepšie povedané, vy to preskúmate a potom nám poviete, pretože je to zaujímavé, pokiaľ sa tak konkrétne hovorí, že je súhvezdie Orión, však?

No zatiaľ máme konečnú adresu a je to tretie nebo.

Áno, tretie nebo. A ešte konkrétnejšie, Biblia opisuje nebeské mesto, zlatý Jeruzalem, kde sa nachádza Boží trón a ktorý je nazvaný Svätostánkom.

Teda, je konkrétne opísané, ako vyzerá, áno?

Áno.

A ako vyzerá? Čítala som, že tam bude všetko zlaté, áno?

Áno, tam je mnoho zlata, tam sú drahocenné kamene, perly, je to zázračné, krásne miesto, ktoré vyvoláva vizuálne nadšenie očí.

Tak, dobre. Viete, čo ma ešte zaujalo? Mnohí ľudia si myslia alebo tvrdia, že Boh žije v prírode. Napríklad žije vo stromoch, v kvetoch, je to správne? Trochu ma to znepokojilo, pretože pre mňa Boh je Osoba, ktorá je naozaj v nebi, no zároveň nás počuje. A tu zrazu som ich nemohla presvedčiť, teda oni veria, že Boh je napr. v stromoch, chodia do lesa, objímajú stromy, ako to objasníte?

Tu je hlavná otázka zdrojov: odkiaľ vieme, že niečo je pravda. A v závislosti od toho, akú knihu si zoberieme za zdroj (mám na mysli, ktorú zo svätých kníh alebo ktoré sa považujú za sväté), podľa toho bude aj odpoveď rôzna.

Skutočne dnes nemáme možnosť, aby sme porozprávali o tom, prečo sa Biblia výrazne odlišuje od všetkých iných kníh rôznych náboženstiev, čo sa týka jej dôveryhodnosti ...

... aspoň niečo povedzte, veľmi krátko, trochu ...

Môžeme sa pozrieť na historickosť Biblie. Fakty, ktoré spomína, sú zladené s babylonskými, asýrskymi, egyptskými kronikami atď. Teda biblické fakty sú potvrdené historickými údajmi, potom mnohými archeologickými údajmi. Ďalej existuje celý rad vedeckých tvrdení v Biblii, ktoré na stáročia prebehli vedecké objavy. Potom by sme sa mohli pozrieť na taký faktor, ako sú proroctvá, predpovede. V Biblii sú tisíce proroctiev, ktoré sa plnia s udivujúcou presnosťou. Teda, keď porovnáme Bibliu so všetkým ostatným, ja som túto cestu prešiel, keď som začal študovať na teologickej fakulte a prežíval som osobnú krízu viery, pre mňa bolo dôležité sa ubezpečiť o tom, že zdroj, ktorému dôverujem, je toho skutočne hodný. A vtedy som sa zoznámil s Védami, s Avestou, s Koránom, s Tripitakou, so Zen knihami atď.

Ani neviem, čo to je. Také slová som ešte nepočula.

Oni sú samozrejme od Biblie vzdialené na 100, 200, 300, 1000 svetelných rokov, teda sú to absolútne neporovnateľné zdroje. Najbližší zo všetkých je Korán, pretože tam je mnoho prevzatého: aj z 5 kníh Mojžišových, aj z listov apoštolov. No nič podobné Biblii neexistuje. Preto pre mňa je to dôveryhodný zdroj. Ak vôbec existuje niečo dôveryhodné, tak Biblia je dôveryhodná.

Viete, ja samozrejme nemám toľko poznatkov ako vy, no pamätám si, keď som ako ateistka vôbec po prvýkrát počula o Biblii, pretože v Sovietskom Zväze to bolo všetko zakázané a ja som bola na hony vzdialená od toho, lebo vtedy ma viac zaujímal komunizmus. A keď som počula o Biblii, že je v nej napísané všetko, samozrejme, že ma to veľmi zaujalo. Biblia odpovedá na všetky otázky. A prvá vec, s ktorou som sa zoznámila, bolo práve proroctvo knihy Daniel. Pre mňa to samozrejme bol šok, neviem, ak som možno nesprávne pochopila, tak ma opravte, že Daniel napísal proroctvo 500 rokov pred narodením Krista. Je to tak?

Áno, Daniel žil v babylonskom zajatí a v tej dobe predpovedal, Boh mu ukázal i celý priebeh svetových dejín s kráľovstvami, ktoré budú po sebe nasledovať. To je 2. kapitola.

Áno.

V 7. kapitole sa to opakuje, v 8. kapitole sa to upresňuje. V 9. kapitole je ukázaný presný rok príchodu Ježiša Krista, obdobie Jeho služby ...

A toto bolo 500 rokov predtým? Áno.

Viete, pre mňa ako ateistku to bolo takým potvrdením, že môžem veriť tejto knihe - Biblii, že ak 500 rokov pred udalosťou je všetko presne napísané, ako neveriť?

Špecialisti vypočítali matematickú pravdepodobnosť, že sa to naplnilo náhodne. Teda, je to absolútne nemožné. Keby sme zobrali hoci aj proroctvá o Ježišovi Kristovi, tak uvádzajú

takýto príklad: keď zoberieme celé územie štátu Bieloruska a pokryjeme ho úplne a celkom mincami do výšky približne pol metra, zaviažeme niekomu oči a poprosíme človeka, aby vybral na prvýkrát označenú mincu.

Jasné.

Taká je pravdepodobnosť, že je to náhoda. A to už nehovorím o tisíckach všetkých ostatných prorociev v Biblii. Preto Biblia je pre mňa Bohom inšpirovaný zdroj, najhodnovernejší zdroj.

A keď sa obraciame k Biblii, tak v nej sú otázky opisu Boha a Jeho existencie v prírode opísané takto. Môžeme sa pozrieť na Žalm 139 z knihy Žalmov a tam sa opisuje, že Boh, ktorý prebýva v nebi na konkrétnom mieste a má svoj príbytok, Svoj chrám na nebi, môže byť prítomný všade. Žalm 139, od 7. verša hovorí: *„Kam by som mohol zájsť od Tvojho Ducha? Pred Tvojou tvárou kam utečiem? 8 Keby som vstúpil na nebesá, tam si Ty; a keby som si ustlal v záhrobie, aj tam si Ty. 9 Keby som si vzal krídla rannej zory a býval pri najvzdialenejšom mori, 10 aj tam by ma odprevadila Tvoja ruka a Tvoja pravica by ma uchopila. 11 Keby som povedal: Nech ma aspoň tma pritlačí a nech je noc svetlom vôkol mňa, 12 ani tma nie je dosť tmavá pred Tebou, noc svieti ako deň, tma je ako svetlo.“*

Teda, tento opis Božej všade prítomnosti sa odhaľuje v spomínaní Ducha Svätého. Kam pôjdem od Tvojho Ducha? Teda, vďaka Duchu Svätému je Boh všadeprítomný, ako sa hovorí v kresťanskej tradícii a všetko sebou naplňa práve Duch Svätý. On doslova prestupuje celý vesmír. V knihe Žalmov je napísané, že Duch Svätý obnovuje tvár celej zeme. Teda, všetci žijeme, dýchame a existujeme vďaka Bohu. V tomto zmysle je Boh všadeprítomný. Stotožňovať Boha s jeho stvorenstvom - áno, tam stromy, vraciame sa k tomu - by bolo absolútne nesprávne.

Boh je prítomný v stromoch, On je všadeprítomný, no On je Stvoriteľ týchto stromov a tu by sme mohli spomenúť, čo o tom písal apoštol Pavol. List Rimanom 1.kapitola, od 18. verša: *„Lebo sa zjavuje Boží hnev z neba proti každej bezbožnosti a nečestnosti ľudí, ktorí potláčajú pravdu nečestnosťou. 19 Lebo to, čo môžu vedieť o Bohu, je pre nich zjavné, pretože Boh im to zjavil. 20 Lebo čo je neviditeľné v Ňom, Jeho večná moc a božskosť, sú od stvorenia sveta viditeľné cez pozorovanie Jeho stvorenia, takže nemajú ospravedlnenie“.*

Boh je považovaný za Stvoriteľa. On všetko stvoril a Jeho silu a Jeho božskosť, Jeho tvorivú energiu je možné vidieť v stvorenstve. No stotožňovať Boha so stvorenstvom sa kategoricky nesmie.

Viete, pre mňa je to veľmi dôležité, pretože napríklad ja by som nemohla veriť v takého Boha, ktorý je neosobný, ktorý sa nachádza tam niekde v strome. Pre mňa Boh má byť Bohom. Teda, mne sa páči, že On je mimo času, mimo priestoru, je všemohúci. Teda moja osobná dôvera, hovorím ako obyčajný človek, má byť založená práve na tomto, pretože On je Boh. On je všemocný, všemohúci, On všetko drží vo Svojich rukách. Pre mňa bolo ťažké žiť bez Boha, keď to porovnam, pretože človek sa môže pomýliť, no ako potom dôverovať?

Človeku je ťažké dôverovať na 100 %. A Bohu? To je taká prednosť. Dôverovať Osobe, ktorá úplne všetko drží, pričom je to Osoba, ktorá želá človeku dobro. Pretože u mňa bolo úplne iné chápanie na samom začiatku.

Boh je láska, hovorí Sväté Písmo.

A toto bolo pre mňa na začiatku skryté a až potom sa mi to odhalilo. No mňa napríklad zaujalo miesto, kde je presne napísaná výzva, komu sa treba klaňať. Našla som to v knihe Zjavenie 14,7. Poďme sa nato pozrieť. Tam je veľmi jasne napísané, komu sa práve treba klaňať. Zjavenie 14,7: *„Volal mohutným hlasom: "Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa Tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd."*

Pre mňa to bolo takým zjavením práve od Boha. Tu je jasne napísané - komu: "Tomu, ktorý stvoril" a čo stvoril: "nebo i zem, more i pramene vôd". Teda, nie je správne klaňať sa prírode, správne je klaňať sa Tomu, kto ju stvoril.

Samozrejme. Tým skôr, keď si pamätáme, že podľa 1. knihy Mojžišovej človek bol ustanovený za vládcu prírody, teda zvierat. "Plodte a množte sa", povedal Hospodin,..."a panujte nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom" a nad celou zemou. Preto, samozrejme, že človek znižuje svoju dôstojnosť, keď sa začína klaňať nejakým materiálnym objektom, ako sú stromy, zvieratá alebo vo všeobecnosti nejaké neživé objekty alebo iným ľudským bytostiam. Len Ten, Ktorý nás stvoril, On je hodný nášho klaňania sa: kvôli samotnému faktu našej závislosti, nášho bytia od nášho Stvoriteľa.

Pre mňa je ešte veľmi prekvapujúce to, že On, Boh všestranný, mimoriadny, je pripravený so mnou komunikovať. Je pripravený a chce, túži s každým človekom mať osobný vzťah. Toto bolo pre mňa, ako bývalú ateistku, takým šokom, že Boh so mnou chce komunikovať. No ja som to na samom začiatku nepochopila. Najskôr som pochopila, že Biblií je možné dôverovať na základe knihy Daniel a potom, už neskôr, som pochopila, že Boh chce komunikovať s človekom, chce sa rozprávať, pretože načo vôbec Boh stvoril človeka?

Prečo? Vo Svätom Písme je napísané v 1. knihe Mojžišovej 1. kapitole, v 26. verši: *„Potom riekol Boh: Učiňme človeka na svoj obraz, podľa našej podoby"* a 27. verš: *„Tak stvoril Boh človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril"*. Teda, inými slovami, zámer stvorenia bytostí práve takéhoto druhu je v tom, aby existovali bytosti podobné Bohu.

A načo? Anjeli nie sú podobní Bohu?

Áno. Anjeli vyzerajú inak a ich predurčenie je iné.

A človek je podobný Bohu.

Ako sme už hovorili, Boh je láska. Láska ako taká, je vždy nasmerovaná, zacielená na určitý objekt lásky a pre lásku je príznačné vždy sa vylievať, rozdávať a preto Boh, keď stvoril

Adama a Evu, On stvoril na našej zemi bytosti, ktoré by Mu boli podobné, s ktorými by v súlade s tým mohol komunikovať, vytvárať vzájomné vzťahy.

Osobné vzťahy sú fakticky to jediné, čo môže byť zaujímavé.

A mnohí si kladú otázku: "Čím sa budeme zaoberať milióny a miliardy rokov vo večnosti?"

Áno, aj ja som mala takú istú otázku: "Čo tam budeme robiť?"

Už sme sa napríklad dosýta nahráli na nebeských harfách, pospievali piesne a porobili premety na oblakoch, ... Čo budeme robiť? Pestovať vzájomné vzťahy. Vzájomný vzťah s Osobou - to je láska, ktorá sa prehlbuje, rozširuje, ktorá rastie. Vzájomné vzťahy, ktoré prinášajú radosť, uspokojenie sú nevyčerpatelne, neohraničené. Do nich môžeme vkladať silu, emócie, seba samého večne a to nie je ničím ohraničené.

Prečítala som, že Boh je najkomunikatívnejšia Osoba. A pozrite - u nás sa deje to isté. Veľmi radi medzi sebou komunikujeme.

Sme sociálne bytosti.

Áno, nemôžeme byť bez komunikácie. Keď človeka potrestajú, posadia ho do väzenia, znamená to, že nekomunikuje, to je trest. A preto pre mňa pochopiť, že môžem s Bohom komunikovať, bez ohľadu na celú moju hriešnosť, na všetky moje mínusy, Boh chce napriek tomu s nami komunikovať, to bol pre mňa obrovský objav.

A svätyňa ako taká, téma svätyne práve odкрýva, ako komunikovať s Bohom, ako k Nemu prichádzať, a keďže sme hriešni, nemôžeme vojsť priamo do Božej prítomnosti, no Boh, Ktorý túži s nami komunikovať a Ktorý nás miluje, urobil kvôli tomu všetko a toto všetko je odhalené v téme svätyňa.

Áno, no o tom budeme hovoriť v ďalších programoch. Ďakujem vám za zaujímavý rozhovor Vitalij.

Ďakujem Jelena.

Drahí naši priatelia, pozývame vás sledovať ďalšie, veľmi zaujímavé programy. Ďakujeme za pozornosť. Dovidenia.

Preložené a natitulkované so súhlasom www.3angels.ru.

